

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Sžo/5/2014
Identifikačné číslo spisu:	8013200423
Dátum vydania rozhodnutia:	28.01.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Jozef Hargaš
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:8013200423.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu : SPRAVBYTKOMFORT, a.s. Prešov, so sídlom Volgogradská 88, Prešov, IČO : 31 718 523, právne zastúpený JUDr. Petrom Čurillom, advokátom, so sídlom Hlavná 11, Prešov, proti žalovanej : Slovenská obchodná inšpekcia, Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Prešove pre Prešovský kraj, Obrancov mieru 6, Prešov, o uloženie povinnosti žalovanej doručiť žalobcovi rozhodnutie z 31. októbra 2012, číslo P/0285/07/12, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove, č. k. 3S/38/2013-28 z 31. októbra 2013 jednohlasne, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie Krajského súdu v Prešove č. k. 3S/38/2013-28 z 31. októbra 2013 p o t v r d z u j e.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

Krajský súd v Prešove (ďalej len „krajský súd“ alebo „súd prvého stupňa“) napadnutým uznesením postupom podľa § 250d ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len ako „OSP“) zastavil konanie, ktorým sa žalobca domáhal podľa § 250b ods. 2 OSP uloženia povinnosti žalovanej doručiť mu rozhodnutie z 31. októbra 2012 číslo P/0285/07/12 dôvodiac tým, že žalobu podala neoprávnená osoba.

Krajský súd v odôvodnení svojho rozhodnutia odvolávajúc sa na ustanovenia § 250b ods. 1 a 2 OSP a § 25 ods. 5 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len ako „správny poriadok“) dôvodil, že v prípade konania podľa § 250b ods. 2 OSP musí súd prioritne zisťovať, či žalobca mal byť účastníkom správneho konania a charakter rozhodnutia, ktoré žalobca žalobou napáda dodajúc, že súd v týchto prípadoch zabezpečuje, aby správne konanie prebehlo riadne. Odvolávajúc sa na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS/279/2010-21 z 25. augusta 2010 dôvodil ďalej, že ustanovenie § 250b ods. 2 OSP prelamuje dôsledky § 247 ods. 2 OSP a § 250 ods. 2 OSP v tom, že priznáva procesné právo podať žalobu aj tomu, s kým správny orgán ako s účastníkom konania nekonal (aj keď mal byť účastníkom správneho konania) a napadnuté rozhodnutie mu nebolo doručené a vo svojom dôsledku toto ustanovenie pripúšťa podanie žaloby aj proti

neprávoplatnému rozhodnutiu a pri nevyčerpaní opravných prostriedkov v záujme dôslednej ochrany práv fyzických a právnických osôb.

Poukázal na to, že preskúmaním predloženého administratívneho spisu zistil, že dňa 14.03.2012 prijala žalovaná spotrebiteľský podnet zástupcov vlastníkov bytov a nebytových priestorov bytového domu na ul. W., zaevidovaný pod č. PO 256/2012, na základe ktorého vykonala u žalobcu v dňoch 16.04.2012, 28.08.2012 a 05.09.2012 kontrolu s tým, že k prešetrovanému spotrebiteľského podnetu č. PO 256/2012 sa dňa 13.09.2012 písomne vyjadril advokát JUDr. Peter Čurilla, ako právny zástupca žalobcu, ktorý k vyjadreniu predložil aj plnomocenstvo zo dňa 12.09.2012, ktorým žalobca splnomocnil advokáta JUDr. Petra Čurilla, aby ho zastupoval, vykonával všetky úkony, prijímal doručované písomnosti, podával návrhy a žiadosti, uznával uplatnené nároky, vzdával sa nárokov, podával opravné prostriedky a vzdával sa ich, a to i vtedy, ak je podľa právnych predpisov potrebné osobitné splnomocnenie, pričom z predmetného plnomocenstva ďalej vyplýva, že žalobca splnomocnil JUDr. Petra Čurilla najmä k zastupovaniu v správnom konaní vedenom u žalovanej na základe spotrebiteľského podnetu č. 256/2012 s príslušenstvom. Následne žalovaná vydala dňa 31.10.2012 rozhodnutie č. P/0285/07/12, ktoré bolo dňa 9. novembra 2012 doručené právnomu zástupcovi žalobcu, ktorú skutočnosť potvrdzuje aj priložená podpísaná doručka. Dňa 1. februára 2013 podal právny zástupca žalobcu JUDr. Peter Čurilla proti tomuto rozhodnutiu odvolanie, ktoré odvolací orgán posúdil ako podané oneskorene, a teda nezakladajúce dôvod na odvolacie konanie. Vychádzal zo zistenia, že rozhodnutie zo dňa 31.10.2012 č. P/0285/07/12 bolo právnomu zástupcovi žalobcu riadne doručené dňa 09.11.2012 a tvrdenie právneho zástupcu žalobcu, že predmetné rozhodnutie listom zo dňa 12.11.2012 vrátil žalovanej s tým, že vo veci č. P/0285/07/12 žalobcu nezastupuje, nedisponuje príslušnou agendou a rozhodnutie nevie priradiť ku agende, v ktorej by žalobcu - klienta zastupoval na základe plnej moci, považoval odvolací orgán na základe vlastného šetrenia od Slovenskej pošty, a.s., ktorá mu oznámila, že doporučený list s uvedeným podacím číslom bol dňa 14.11.2012 dodaný na pošte Bardejov 1, iba za snahu hrubým spôsobom správny orgán zavádzať.

Vzhľadom na tieto skutočnosti, ako aj na základe zisteného skutkového stavu sa stotožnil s argumentáciou a právnym posúdením veci žalovanou v tom smere, že doručenie rozhodnutia č. P/0285/07/12 právnomu zástupcovi žalobcu bolo vykonané v súlade s platnou právnou úpravou doplniac, že zo strany právneho zástupcu žalobcu neboli v danej veci predložené také relevantné dôkazy, ktoré by nasvedčovali tomu, že by sa plnomocenstvo zo dňa 12.09.2012 nemalo vzťahovať aj na toto správne konanie, začaté na základe spotrebiteľského podnetu č. 256/2012, ktorého výsledkom bolo vydanie rozhodnutia uvedenej spisovej značky. K argumentácii žalobcu o zmätočnej spisovej značke uviedol, že rozhodnutie ako vo svojej výrokovej časti, tak aj v samotnom odôvodnení opakovane a zreteľne špecifikuje prešetrovaný spotrebiteľský podnet č. PO 256/2012, ktorého označenie bolo preukázateľne známe aj právnomu zástupcovi žalobcu.

Na základe uvedeného preto dospel k záveru, že žalobca nebol v správnom konaní opomenutý, pretože rozhodnutie č. P/0285/07/12 zo dňa 31.10.2012 bolo v súlade s príslušnými právnymi predpismi riadne a včas doručené jeho právnomu zástupcovi JUDr. Petrovi Čurillovi, ktorého oprávnenie (aj povinnosť) prijímať doručované písomnosti vyplývala z plnomocenstva zo dňa 12.09.2012, ktorým sa zaviazal zastupovať žalobcu v správnom konaní vedenom na základe spotrebiteľského podnetu č. PO 256/2012 a preto postupom, odvolávajúc sa na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 3Sžo/209/2010 z 20. septembra 2011, konanie podľa § 250d ods. 3 OSP zastavil.

O náhrade trov konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c) OSP v spojení s § 246c OSP, podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie bolo zastavené.

Proti uzneseniu krajského súdu podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie navrhujúc odvolaciemu súdu napadnuté rozhodnutie zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na opätovné rozhodnutie.

Namietal, že napadnuté rozhodnutie nespĺňa ani len formálne náležitosti, v dôsledku čoho je v podstate nepreskúmateľné. V tejto súvislosti poukázal na to, že v samotnom návrhu sa zaoberá platnou právnou úpravou obsiahnutou, či už v Ústave Slovenskej republiky, resp. v samotnom správnom poriadku a to predovšetkým so zameraním na obsahové náležitosti rozhodnutia, pričom krajský súd sa v rozhodnutí obmedzil na krátke konštatovanie stotožnenia sa s argumentáciou a právnym posúdením veci žalovanou stranou a doplnil, že zo samotného rozhodnutia, ktorého absolútne prevyšujúcou časťou je opis

stanovísk účastníkov konania, nie je absolútne zrejmé ako súd vec právne posúdil a preto odôvodnenie rozhodnutia v konečnom dôsledku nemôže byť presvedčivé. Poukázal tiež na ustálenú súdnu prax, v zmysle ktorej, odôvodnenie rozsudku má byť stručné, jasné, výstižné a preskúmateľné a nemá spočívať v opisovaní skutkových prednesov účastníkov.

Nesúhlasil s názorom krajského súdu ohľadom spornej identifikácie rozhodnutia, ktorý ju považoval za dostatočnú. Dôvodil, že nie je primárnym a podstatným to, či vo výrokovej časti alebo v odôvodnení je uvedená spisová značka, pod ktorou bol podnet občana vybavovaný, ale to, že v záhlaví rozhodnutia žalovaného je uvedená spisová značka, ktorou sa účastník správneho konania riadi a má riadiť v súlade s právnou úpravou obsiahnutou v správnom poriadku, vykonávacími právnymi predpismi a ustálenou súdnou praxou, pričom práve spisová značka a jej uvedenie v záhlaví rozhodnutia má tendenciu uviesť účastníka konania do omylu alebo prinajmenšom vnieť neistotu pri identifikácii toho - ktorého rozhodnutia.

Záverom poukázal na to, že nie je úlohou účastníka správneho konania „pátrať“, resp. nejakým procesným spôsobom zisťovať, ktorého spotrebiteľského podnetu sa to - ktoré rozhodnutie žalovanej týka, ale je jednoznačne jeho právom, aby mu bolo doručené presné, určité a jednoznačné rozhodnutie štátneho orgánu a takto mu bola poskytnutá zodpovedajúca právna istota.

Žalovaná v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobcu poukázala na svoje vyjadrenie k žalobe zo dňa 14.06.2013 a zároveň dodala, že žalobca môže namietat len takú nezákonnosť rozhodnutia alebo postupu správneho orgánu, ktorou bol ukrátený na svojich právach hmotných alebo procesných. K dôvodom odvolania ďalej uviedla, že spisová značka rozhodnutia v zmysle § 47 ods. 5 správneho poriadku nepatrí ani len medzi náležitosti písomného vyhotovenia rozhodnutia s tým, že absencia spisovej značky v rozhodnutí alebo jej nesprávnosť by bolo len čisto formálnym pochybením správneho orgánu, ktorým nemohol byť účastník konania nijako ukrátený na svojich právach.

Dôvodila ďalej, že v súlade s platnou právnou úpravou sa spisová značka konania prideli na začiatku konania a konkrétne v danej veci spisovú značku P/0285/07/12 prideliла bezprostredne po tom, čo z výsledku kontroly a prešetrenia spotrebiteľského podnetu PO 256/2012 zistila, že žalobca porušil príslušné ustanovenia zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a začatie správneho konania pod touto spisovou značkou písomne oznámila žalobcovi „Oznámením o začatí správneho konania zo dňa 24.09.2012“ a následne pod touto spisovou značkou dňa 31.10.2012 vydala rozhodnutie o uložení pokuty, ktoré podľa § 25 ods. 5 správneho poriadku doručila právnomu zástupcovi žalobcu, v súlade s plnou mocou zo dňa 12.09.2012.

Vzhľadom na uvedené preto navrhla odvolaciemu súdu napadnuté uznesenie krajského súdu potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj ako „najvyšší súd“) ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP) preskúmal odvolaním napadnuté uznesenie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu a medziach podaného odvolania (§ 212 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP), odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá OSP), a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nie je možné priznať úspech.

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť postupu a rozhodnutí orgánov verejnej správy, ktorými sa zakladajú, menia alebo zrušujú práva alebo povinnosti fyzických alebo právnických osôb, ako aj rozhodnutí, ktorými práva a právom chránené záujmy týchto osôb môžu byť priamo dotknuté (§ 244 ods.1, 2 OSP).

Podľa ustanovení druhej hlavy piatej časti OSP (rozhodovanie o žalobách proti rozhodnutiam a postupom správnych orgánov) sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu (§ 247 ods. 1 OSP).

Podľa § 247 ods. 2 OSP pri rozhodnutí správneho orgánu vydaného v správnom konaní je predpokladom postupu podľa tejto hlavy, aby išlo o rozhodnutie, ktoré po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov, ktoré sa preň pripúšťajú, nadobudlo právoplatnosť.

Podľa § 250 ods. 1 veta prvá OSP účastníkmi konania sú žalobca a žalovaný.

V zmysle § 247 ods. 1 a § 250 ods. 2 veta prvá OSP aktívne legitimovanou na podanie žaloby na preskúmanie rozhodnutia správneho orgánu je fyzická alebo právnická osoba, ktorá o sebe tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia.

Podľa § 250 ods. 2 veta druhá OSP podať žalobu môže aj fyzická alebo právnická osoba, s ktorou sa v správnom konaní nekonalo ako s účastníkom, hoci sa s ňou ako s účastníkom konat' malo.

Z posledne citovaného zákonného ustanovenia možno vyvodiť záver, že žalobu môže podať aj ten, koho správny orgán ako účastníka správneho konania pominul, či už nesprávnym výkladom práva alebo nedopatrením. V prípade, ak správny orgán niekomu práva účastníka správneho konania uprie, neoznámí mu začatie konania ani mu nedoručí rozhodnutie, treba postupovať podľa ustanovenia § 250b ods. 2 OSP.

Podľa § 250b ods. 2 OSP, ak žalobu podá niekto, kto tvrdí, že mu rozhodnutie správneho orgánu nebolo doručené, hoci sa s ním ako s účastníkom konania malo konat', súd overí správnosť tohto tvrdenia a uloží správne orgánu doručiť tomuto účastníkovi správne rozhodnutie a podľa okolností odloží jeho vykonateľnosť. Týmto stanoviskom súdu je správny orgán viazaný. Po uskutočnenom doručení predloží správny orgán spisy súdu na rozhodnutie o žalobe. Ak sa v rámci správneho konania po vykonaní pokynu súdu na doručenie správneho rozhodnutia začne konanie o opravnom prostriedku, správny orgán o tom súd bez zbytočného odkladu upovedomí.

V ustanovení § 250b ods. 2 OSP je zakotvený inštitút tzv. opomenutého účastníka. Ak žalobu podá niekto, kto tvrdí, že mu rozhodnutie správneho orgánu nebolo doručené, hoci s ním ako s účastníkom konania malo konat', súd musí zisťovať nasledujúce skutočnosti:

- či mal byť žalobca účastníkom správneho konania (v zmysle správneho poriadku resp. osobitného právneho predpisu napr. stavebného zákona),
- charakter rozhodnutia, ktoré žalobca žalobou napáda.

Správny súd v rámci konania o žalobe opomenutého účastníka otázku, či žalobca je alebo nie je opomenutý účastník, posudzuje ako otázku predbežnú.

Súd v týchto prípadoch zabezpečuje, aby správne konanie prebehlo riadne. V zmysle súdnej judikatúry ustanovenie § 250b ods. 2 OSP prelamuje dôsledky § 247 ods. 2 OSP a § 250 ods. 2 OSP v tom, že priznáva procesné právo podať žalobu aj tomu, s kým správny orgán ako s účastníkom konania nekonal (aj keď žalobca účastníkom správneho konania bol) a napadnuté rozhodnutie mu nebolo doručené. Vo svojom dôsledku toto ustanovenie pripúšťa podanie žaloby aj proti neprávoplatnému rozhodnutiu a pri nevyčerpaní opravných prostriedkov a to v záujme dôslednej ochrany práv fyzických a právnických osôb (k tomu pozri bližšie napr. uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky č.k. III. ÚS 279/2010-21 zo dňa 25. augusta 2010).

Ak súd dospeje k záveru, že so žalobcom sa malo konat' ako s účastníkom konania, uloží správne orgánu doručiť tomuto účastníkovi správne rozhodnutie. Podľa okolností prípadu môže odložiť vykonateľnosť tohto rozhodnutia.

Opomenutý účastník sa môže svojho práva podľa § 250b ods. 2 OSP účinne domôcť len v lehote troch rokov od vydania rozhodnutia, ktoré mu nebolo doručené (§ 250b ods. 3 OSP).

Žalobca sa podanou žalobou domáhal uloženia povinnosti žalovanej doručiť mu rozhodnutie Slovenskej obchodnej inšpekcie, Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Prešove pre Prešovský kraj zo dňa 31.10.2012 číslo P/0285/07/12, ktorým bola obchodnej spoločnosti žalobcu pre porušenie povinnosti predávajúceho podľa zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona

Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len ako „zákon č. 250/2007 Z. z.“ alebo „zákon o ochrane spotrebiteľa“), uložená v súlade s ustanovením § 24 ods. 1 zákona, pokuta vo výške 35.000,- Eur, tvrdiac, že mu uvedené rozhodnutie doposiaľ nebolo doručené. Nakoľko bola žaloba podaná v zákonnej lehote (§ 250b ods. 3 OSP) odvolací súd skúmal, či žalobca spĺňa atribúty opomenutého účastníka.

Účelom inštitútu tzv. opomenutého účastníka je zabezpečenie dôslednej ochrany práv a oprávnených záujmov osoby, ktorá tvrdí, že jej rozhodnutie správneho orgánu doručené nebolo, hoci sa s ňou ako s účastníkom konania malo konať.

Z obsahu administratívneho a súdneho spisu pre najvyšší súd vyvstala spornou otázka, či rozhodnutie žalovanej bolo riadne doručené právnomu zástupcovi žalobcu JUDr. Petrovi Čurillovi, od vyriešenia ktorej závisí, či žalobcovi svedčí postavenie tzv. opomenutého účastníka správneho konania.

Z administratívneho spisu mal najvyšší súd preukázané, že oznámením o začatí správneho konania sp. zn. P/0285/07/12 z 24. septembra 2012 žalovaná začala konanie podľa § 18 ods. 2 správneho poriadku proti žalobcovi o uloženie pokuty, ktoré bolo žalobcovi doručené dňa 25. septembra 2012. Z obsahu doručky je okrem dátumu doručenia tiež zrejmé spisová značka správneho konania P/0285/07/12, teda spisová značka totožná so spisovou značkou uvedenou na napadnutom rozhodnutí žalovanej. Právny zástupca žalobcu dňa 21. septembra 2012 doručil žalovanej vyjadrenie, prílohou ktorého bolo aj plnomocenstvo na zastupovanie žalobcu v správnom konaní vedenom Inšpektorátom Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Prešove pre Prešovský kraj, Obrancov mieru č. 6, na základe spotrebiteľského podnetu č. 256/2012 s príslušenstvom. Žalovaná dňa 31. októbra 2012 vydala, ako príslušný správny orgán podľa § 3 ods. 4, § 4 ods. 1, 2 písm. g) zákona č. 128/2002 Z. z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, pre porušenie povinnosti predávajúceho podľa zákona o ochrane spotrebiteľa, neupierať spotrebiteľovi právo na ochranu ekonomických záujmov podľa § 4 ods. 2 písm. b) v nadväznosti na § 3 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa, rozhodnutie sp. zn. P/0285/07/12, ktorým uložila žalobcovi podľa § 24 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa pokutu vo výške 35 000. Eur. Toto rozhodnutie doručila žalovaná postupom podľa § 25 ods. 5 správneho poriadku právnomu zástupcovi žalobcu dňa 9. novembra 2012, uvedená skutočnosť je zrejme z doručky pripojenej k rozhodnutiu.

Tvrdenie žalobcu, že je opomenutým účastníkom správneho konania je založené na skutočnosti, že spisová značka rozhodnutia žalovanej sa nestotožňuje s číslom spotrebiteľského podnetu, konkrétne, že rozhodnutie žalovanej nebolo vydané pod číslom 256/2012, ale pod spisovou značkou P/0285/07/12, v ktorej správnej veci, ako uviedol právny zástupca žalobcu vo vyjadrení z 12.11.2012, ktoré malo byť zaslané podľa kópie doručky dňa 12.11.2012 žalovanej, žalobcu „nezastupuje, ani nedisponuje príslušnou agendou v predmetnej správnej veci“ a zároveň požiadal „o doručenie rozhodnutia v súlade s platnou právnou úpravou obsiahnutou v Správnom poriadku“.

Toto tvrdenie, však podľa názoru najvyššieho súdu, pre účely priznania statusu opomenutého účastníka žalobcovi, jednoznačne neobstoí.

Pre posúdenie veci je pre najvyšší súd relevantnou tá skutočnosť, že už samotné oznámenie o začatí správneho konania z 24. septembra 2012, ktoré bolo doručené žalobcovi dňa 25. septembra 2012 obsahuje spisovú značku totožnú so spisovou značkou uvedenou na rozhodnutí žalovanej, teda už okamihom začatia správneho konania bol žalobca uzrozumený, že spisová značka správneho konania nie je totožná s označením spotrebiteľského podnetu a zároveň tak z výroku napadnutého rozhodnutia, ako aj z jeho odôvodnenia je jasne čitateľné, že sa rozhodnutie týka spotrebiteľského podnetu PO 256/2012. V tejto súvislosti považuje najvyšší súd ešte za potrebné zdôrazniť, že rozhodnutie žalovanej z 31. októbra 2012 sp. zn. P/0285/07/12 spĺňa všetky atribúty rozhodnutia uvedené v § 47 správneho poriadku a preto aj námietku žalobcu, ktorou namietal, že napadnuté rozhodnutie nespĺňa ani len formálne náležitosti, vyhodnotil za nedôvodnú.

Z vyššie uvedených dôvodov preto najvyšší súd zastal názor, že rozhodnutie žalovanej sp. zn.

P/0285/07/12 z 31. októbra 2012 bolo právnomu zástupcovi žalobcu riadne dňa 9. novembra 2012 doručené a keďže žalobca proti uvedenému rozhodnutiu odvolanie nepodal, nadobudlo dňa 27. novembra 2012 právoplatnosť, teda nie 26. novembra 2012, ako nesprávne vyznačila právoplatnosť na svojom rozhodnutí žalovaná.

Nepochybil preto krajský súd, keď konanie podľa § 250d ods. 3 OSP zastavil z dôvodu, že žalobu podala neoprávnená osoba s poukazom na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Sžo/209/2010 z 20. septembra 2011, keďže aj podľa názoru najvyššieho súdu žalobca v konaní nepreukázal, že mu rozhodnutie žalovanej sp. zn. P/0285/07/12 z 31. októbra 2012 nebolo doručené, ktorá skutočnosť znamená, že v konaní nemá postavenie opomenutého účastníka.

Preto Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie krajského súdu podľa 250ja ods. 3 veta druhá OSP a § 219 ods. 1 OSP ako vecne správne potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 246c ods. 1 prvá veta OSP a § 250k ods. 1 OSP tak, že účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, nakoľko žalobca nebol v odvolacom konaní úspešný a žalovanej preto, že jej z dôvodu neúspešného odvolania žalobcu trovy nevznikli a ani jej zo zákona náhrada trov konania neprislúcha.

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.